

For det første, at med et klippekort til 6 år er det muligt at tage to korte uddannelser med SU-finansiering. Det vil give mange mennesker en oplagt forbedret jobmulighed, og man vil kunne undgå, at der tænkes på dagpengesystemet eller på kontanthjælpsystemet som finansieringsmåde.

For det andet, at studieaktivitet fastholdes som et krav i forbindelse med modtagelse af SU, men at lempelserne og forenklingerne bevirker, at den kan administreres mere rimeligt i forbindelse med individuelle forhold.

Og for det tredje, at der i forhandlingerne, før der blev indgået forlig, blev fundet økonomiske midler til at finansiere et grundbeløb, der er forældreindtægtsuafhængigt, og som gives til uddannelsessøgende fra deres 18. år.

Det Radikale Venstre tilsiger lovforslaget en hurtig og velvillig udvalgsbehandling.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Da vores ordfører, hr. Bruno Jerup, ikke kan være til stede, skal jeg sige følgende:

Lovforslaget rummer ikke nogen samlet økonomisk forbedring for de studerende. Den rummer nogle klare forbedringer for én gruppe, men prisen for disse forbedringer betales af andre.

Vi finder det urimeligt, at man forringer SU for hjemmeboende 19-årige med op til 44,5 pct. og for udeboende 19-årige med op til 36,6 pct., for det er jo konsekvensen af den genindførte forældreafhængighed for disse årgange. Vi finder det ligeledes urimeligt, at man forringer SU for hjemmeboende over 19 år med 12,6 pct. og for udeboende over 19 år med 1,1 pct. Det undrer os, at SF har skrevet under på et sådant forlig ud fra princippet om det mindste onde. Det er interessant, at den sproglige formulering er således, at forbedringerne naturligvis hedder forbedringer, men at forringelserne hedder »finansieringer«.

Vi kan fra Enhedslistens side ikke stemme for lovforslag nr. L 202, som det foreligger nu; men vi vil på den anden side heller ikke stemme imod de forbedringer, som er en del af forslaget. Vi håber stadig, at det kan lykkes at overbevise andre partier om, at kassen må åbnes, og at der kan tilføres flere midler til dette område, så forbedringerne ikke skal gå ud over en bestemt gruppe inden for SU-området.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg vil til indledning takke de ordførere og partier, som har givet tilslutning til lovforslaget, og som derved har bekræftet den aftale, som vi i februar indgik om en ny og bedre SU-ordning. Jeg vil også benytte lejligheden til at takke SU-rådet, som jeg jo valgte at genoplive, for at det kunne give os et godt grundlag for de politiske drøftelser. Det synes jeg man må sige at SU-rådet har klaret på mønsterværdig vis. Det havde – meget forståeligt – gerne set, at der var afsat flere midler, men det er kommet med et realistisk og konstruktivt forslag, som jeg mener vi politisk har haft glæde af. Og jeg takker de ordførere, som har bidraget til at gøre det muligt at få denne brede tilslutning.

Man kan altid spørge som hr. Køpke Christensen, hvor længe sådan et forlig skal vare, og hvor længe andre partier skal holdes udenfor – for at citere hr. Køpke Christensen. Det er et rimeligt spørgsmål, og jeg mener også, at den slags forlig må have en ende på et tidspunkt. Men der var altså tale om forligsbelagt stof, og det var meget naturligt at optage forhandlingerne med den kreds af partier, der var med i forliget. Jeg må også sige, at når jeg lyttede til hr. Køpke Christensens indvendinger imod det foreliggende forslag, fandt jeg, at det ville have været svært at få hr. Køpke Christensen og hans parti med i det forlig, som også knyttede an til SU-rådets indstilling til os.

Jeg vil sige til hr. Kjeld Rahbæk Møller, som bekræftede tilslutningen fra SF – jeg havde heller ikke ventet andet – men som alligevel nævnte en række ting yderligere, som han selvfølgelig gerne havde set var med i forslaget, at man ikke alle de partier, som deltog i det pågældende forarbejde, havde forslag og ønsker, som de gerne havde set fremmet, hvis det havde været muligt, og at det, vi nåede frem til, altså var en enighed om noget, der var brugbart og holdbart, og som vi hver især kunne stå ved.

Men hr. Kjeld Rahbæk Møller nævnte ét problem, som er efterladt, nemlig det problem, der kan være i forbindelse med barsel, hvis man ikke er i stand til at få den nødvendige supplerende støtte via den sociale lovgivning. Og hr. Kjeld Rahbæk Møller spurgte mig – meget bevidst, forstod jeg – hvad regeringen vil gøre i den forbindelse.

Deri ligger jo, at hr. Kjeld Rahbæk Møller erkender, at det ikke er en sag, som vi kunne og burde løse i SU-sammenhæng, men at den nok burde være løst dér, hvor sagen for så vidt